

ROMÂNIA

**ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Decizia nr. 2427

Dosar nr.6228/2/2021

Ședința publică de la 24 aprilie 2024

Președinte:	Mădălina-Elena Vladu -	- judecător
	Crevon	
	Decebal Constantin Vlad	- judecător
	Liliana Vișan	- judecător
	Mariana Trotea	- magistrat-asistent

La data de 14 martie 2024, s-au luat în examinare în ședință publică, recursurile declarate de Secu Cristian Adrian împotriva încheierilor din 20 iunie 2022, 8 septembrie 2022, sentinței nr. 111/2022 din data de 12 septembrie 2022 și încheierii din ședința camerei de consiliu din data de 20 octombrie 2022, pronunțate de Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile cauzei au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Înalta Curte a amânat pronunțarea hotărârii la 27 martie 2024, la 10 aprilie 2024 și apoi, la 24 aprilie 2024, dată la care a decis următoarele:

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursurilor de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Circumstanțele cauzei

1. Cadrul procesual

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Curții de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal, la data de 28.02.2022, sub nr. 6228/2/2021, prin declinare de competență prin sentința civilă nr. 54 din 19 ianuarie 2022, reclamantul Secu Cristian Adrian a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Comitetul Național pentru Situații de Urgență, Grupul de Suport Tehnico-Științific pentru gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României din cadrul MAI și Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență și Președintele al Grupului – Dr. Raed Arafat, emiterea unei ordonanțe președințiale prin care: să se constate inexistența art. 3, art. 4 și art. 5 din HCNSU nr. 3/2016; să se constate inexistența, sau în subsidiar, să se anuleze Regulamentului de organizare și funcționare a Grupului de Suport Tehnico-Științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României; să se constate nelegala înființare și funcționare a Grupului Tehnico-Științific din octombrie

2016 și până în prezent, cu consecința încetării activității acestuia; obligarea părților în solidar la plata cheltuielilor de judecată.

Ulterior, reclamantul a formulat o cerere de transformare a ordonanței președințiale într-o acțiune de drept comun potrivit dispozițiilor Legii nr. 554/2004 (f. 75 dosar Curtea de Apel București), învederând că înțelege să păstreze aceleași petite ale cererii, aceleași părți și aceleași motive.

Pârâtul Comitetul Național pentru Situații de Urgență a formulat, prin Departamentul pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, întâmpinare la cererea de ordonanță președințială (f. 89-92 dosar Curtea de Apel București), prin care a invocat excepția inadmisibilității acestei cereri, iar pe fond a solicitat respingerea ca neîntemeiată a cererii, precum și întâmpinare la acțiunea modificată a reclamantului (f.148-153 dosar Curtea de Apel București), prin care a invocat excepția necompetenței teritoriale a Curții de Apel București, excepția inadmisibilității cererii de chemare în judecată pentru lipsa plângerii prealabile, excepția lipsei de interes a reclamantului în formularea unei acțiuni având ca obiect constatarea inexistenței/anularea art. 3, 4 și 5 din H.C.N.S.U. nr. 3/2016 și anularea Regulamentului de organizare și funcționare a Grupului de Suport Tehnico-Științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României, excepția lipsei capacității de folosință a Grupului, iar pe fondul cauzei a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Prin notele scrise depuse la data de 17.03.2022 (f. 40-45 dosar Curtea de Apel Brașov), reclamantul a invocat excepția lipsei capacității procesuale de folosință a DSU, excepția lipsei calității de reprezentant legal al CNSU și excepția nulității actelor procedurale efectuate de DSU în numele și pentru CNSU. De asemenea, reclamantul învederează că, în măsura în care aceste excepții vor fi respinse, înțelege să invoce excepția de neconstituționalitate a art. I din OUG nr. 1/2014, art. I din OUG nr. 68/2020 și art. II pct. 1 din OUG nr. 63/2021, pentru încălcarea dispozițiilor art. 117 alin. (2) din Constituție și art. 1 alin. (5) din Constituție.

Ulterior, prin note scrise (f. 51 dosar Curtea de Apel Brașov), reclamantul a invocat excepția lipsei calității de reprezentant a domnului Raed Arafat și excepția nulității actelor procedurale efectuate de CNSU.

Pârâtul Comitetul Național pentru Situații de Urgență a formulat, prin Departamentul pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, note de ședință (f. 55-59 dosar Curtea de Apel Brașov), prin care a solicitat respingerea excepțiilor invocate de reclamant.

Printr-o altă notă de ședință (f. 76-79 dosar Curtea de Apel Brașov), reclamantul a invocat excepția de nelegalitate a Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. II/5555/11.04.2016, în limita sintagmei „(Șef al Departamentului pentru Situații de Urgență)” din cadrul Anexei la ordin, poziția de control nr. 3, rubrica „Denumirea Funcției”.

Prin punctul de vedere depus la dosar (f. 87-90), pârâtul Comitetul Național pentru Situații de Urgență a invocat excepția inadmisibilității invocării excepției de nelegalitate a Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. II/5555/11.04.2016 și, totodată, a solicitat, în subsidiar, respingerea ca neîntemeiată a acestei excepții de nelegalitate.

Prin punctul de vedere transmis la dosar în data de 24 mai 2022 (f.91-97), reclamantul a solicitat să se constate admisibilitatea excepției de nelegalitate pe care a formulat-o, iar în măsura în care se va considera neîntemeiat punctul său de vedere și se va respinge ca inadmisibilă această excepție de nelegalitate, a arătat că înțelege să invoce excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 în limita sintagmei „pe fond”.

Prin întâmpinare (f. 119120), Ministerul Afacerilor Interne a solicitat respingerea excepției de nelegalitate invocate de reclamant, în principal ca inadmisibilă și în subsidiar ca neîntemeiată.

2. Soluția instanței de fond

2.1. Prin încheierea din data de 20.06.2022, instanța a admis excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate și a respins, în consecință, ca inadmisibilă, excepția de nelegalitate a Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. II/5555/11.04.2016, excepție invocată de reclamantul Secu Cristian Adrian.

2.2. Prin încheierea din data de 08.09.2022, instanța (i) a respins, ca nefondată, excepția lipsei calității de reprezentant legal a dr. Raed Arafat pentru Departamentul pentru Situații de Urgență, excepție invocată de reclamantul Secu Cristian Adrian; (ii) a respins, ca neîntemeiată, excepția lipsei capacității procesuale de folosință a Departamentului pentru Situații de Urgență, excepție invocată de reclamantul Secu Cristian Adrian; (iii) a respins, ca neîntemeiată, excepția nulității actelor procedurale efectuate de D.S.U. în numele și pentru C.N.S.U., precum și excepția nulității actelor procesuale efectuate de către C.N.S.U., excepții invocate de către reclamant; (iv) a respins cererea reclamantului de sesizare a Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a art. I din OUG nr. 1/2014, a art. I din OUG nr. 68/2020 precum și a art. II pct. 1 din OUG nr. 63/2021; (v) a respins, ca neîntemeiată, excepția lipsei capacității de folosință a Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României, excepție invocată de către C.N.S.U.

2.3. Prin sentința nr. 111/2022 din 12 septembrie 2022, Curtea de Apel Brașov:

-a respins excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile.

-a admis excepția lipsei de interes în formularea acțiunii.

-a respins, ca lipsită de interes, acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Secu Cristian Adrian, în contradictoriu cu pârâții Comitetul Național pentru Situații de Urgență, Grupul de Suport Tehnico-Științific și Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență și Președinte al Grupului – Secretar de Stat Dr. Raed Arafat.

2.4. Prin încheierea camerei de consiliu din data de 20 octombrie 2022, instanța a respins cererea reclamantului Secu Cristian Adrian de îndreptare a unei erori materiale din sentința civilă nr. 111/12.09.2022 pronunțată de Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 6228/2/2021.

3. Cererile de recurs

3.1. Împotriva încheierilor din 20 iunie 2022, 8 septembrie 2022 și sentinței nr. 111/2022 din 12 august 2022 pronunțate de instanța de fond

reclamantul Secu Cristian Adrian a formulat recurs, întemeiat pe motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. (1) pct. 4, 5, 6 și 8 Cod procedură civilă.

Motivele recursului sunt expuse pe larg în cuprinsul cererii de exercitare a căii de atac, depusă la dosarul cauzei (filele 6-22)

3.2. Împotriva încheierii camerei de consiliu din 20 octombrie 2022 pronunțate de instanța de fond, reclamantul Secu Cristian Adrian a formulat recurs, întemeiat pe art. 488 alin. (1) pct. 5 Cod procedură civilă.

Motivele recursului sunt expuse pe larg în cuprinsul cererii de exercitare a căii de atac, depusă la dosarul cauzei (filele 24-25).

4. Apărările intimaților

4.1. Intimatul-pârât Ministerul Afacerilor Interne a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de reclamant împotriva încheierii din 20 iunie 2022, ca nefondat.

4.2. Intimatul-pârât Comitetul Național pentru Situații de Urgență a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de reclamant împotriva încheierilor din 20 iunie 2022, 8 septembrie 2022 și sentinței nr. 111/2022 din 12 august 2022, ca nefondat.

II. Soluția instanței de recurs

II.1. În ceea ce privește excepția lipsei de interes a recursurilor

Deliberând asupra excepției lipsei de interes în formularea recursului, invocată de intimat în cursul dezbaterilor, Înalta Curte o apreciază drept neîntemeiată în condițiile în care prin respingerea acțiunii ca lipsită de interes, reclamantul a pierdut procesul ceea ce înseamnă că are interes procesual în formularea căii de atac. În mod evident, interesul în formularea căii de atac a recursului nu se confundă cu interesul formulării cererii de chemare în judecată.

II.2. În ceea ce privește fondul recursurilor

Examinând încheierile și sentința atacată, Înalta Curte apreciază că recursul este fondat, în limitele și pentru considerentele ce vor fi arătate în continuare, fiind incidente motivele de casare prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5, 6 c.p.c.

2.2.1. Argumentele de fapt și de drept relevante.

Reclamantul Secu Cristian Adrian a investit instanța de contencios administrativ cu o acțiune prin care a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Comitetul Național pentru Situații de Urgență, Grupul de Suport Tehnico-Științific pentru gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României din cadrul MAI și Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență și Președinte al Grupului – Dr. Raed Arafat, să se constate inexistența art. 3, art. 4 și art. 5 din HCNSU nr. 3/2016; să se constate inexistența, sau în subsidiar, să se anuleze Regulamentului de organizare și funcționare a Grupului de Suport Tehnico-Științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României; să se constate nelegala înființare și funcționare a Grupului Tehnico-Științific din octombrie 2016 și până în prezent, cu consecința încetării activității acestuia; obligarea pârâților în solidar la plata cheltuielilor de judecată.

Prin **încheierea din data de 20.06.2022**, instanța a admis excepția inadmisibilității excepției de nelegalitate și a respins, în consecință, ca inadmisibilă, excepția de nelegalitate a Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. II/5555/11.04.2016, excepție invocată de reclamantul Secu Cristian Adrian.

Prin **încheierea din data de 08.09.2022**, instanța (i) a respins, ca nefondată, excepția lipsei calității de reprezentant legal a dr. Raed Arafat pentru Departamentului pentru Situații de Urgență, excepție invocată de reclamantul Secu Cristian Adrian; (ii) a respins, ca neîntemeiată, excepția lipsei capacității procesuale de folosință a Departamentului pentru Situații de Urgență, excepție invocată de reclamantul Secu Cristian Adrian; (iii) a respins, ca neîntemeiată, excepția nulității actelor procedurale efectuate de D.S.U. în numele și pentru C.N.S.U., precum și excepția nulității actelor procesuale efectuate de către C.N.S.U., excepții invocate de către reclamant; (iv) a respins cererea reclamantului de sesizare a Curții Constituționale a României cu excepția de neconstituționalitate a art. I din OUG nr. 1/2014, a art. I din OUG nr. 68/2020 precum și a art. II pct. 1 din OUG nr. 63/2021; (v) a respins, ca neîntemeiată, excepția lipsei capacității de folosință a Grupului de suport tehnico-științific privind gestionarea bolilor înalt contagioase pe teritoriul României, excepție invocată de către C.N.S.U.

Prin **sentința nr. 111/2022 din 12 septembrie 2022**, Curtea de Apel Brașov:

-a respins excepția inadmisibilității acțiunii pentru lipsa plângerii prealabile.

-a admis excepția lipsei de interes în formularea acțiunii.

-a respins, ca lipsită de interes, acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Secu Cristian Adrian, în contradictoriu cu pârâții Comitetul Național pentru Situații de Urgență, Grupul de Suport Tehnico-Științific și Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență și Președinte al Grupului – Secretar de Stat Dr. Raed Arafat.

Pentru a pronunța această sentință, instanța de fond a reținut următoarele:

Așa cum s-a statuat și în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție (de exemplu, decizia nr. 2385/03.05.2022) din punctul de vedere al interesului, în materia contenciosului administrativ, trebuie făcută distincție între noțiunea de interes procesual, definită de codul de procedură civilă, în sensul de condiție de exercitare a dreptului la acțiune și noțiunea de interes legitim consacrată de prevederile art. 1 și art. 8 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, această urmă noțiune fiind relevantă pentru soluționarea pe fond a acțiunii.

Așadar, excepția ridicată de pârât, care susține lipsa unui interes personal al reclamantului în formularea acțiunii, va fi analizată sub aspectul noțiunii de interes procesual. În acest sens, curtea de apel a reținut, în primul rând, că dispozițiile legii speciale privind contenciosul administrativ nr. 554/2004 se completează, potrivit art. 28 alin. (1) din această lege, și cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care acestea din urmă nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte.

În al doilea rând, potrivit art. 32 alin. (1) lit. b), comb. cu art. 33 din Codul de procedură și rap. la art. 28 din Legea nr. 554/2004, una din condițiile de exercitare a acțiunii în contencios administrativ este aceea a justificării de către reclamant a unui interes determinat, legitim, personal, născut și actual.

În cauză, reclamantul își justifică interesul procesual, în esență, prin aceea că este afectat în drepturile și interesele sale legitime ca urmare a înființării

Grupului Tehnico-Științific, întrucât actele emise de acest Grup stau la baza documentației care fundamentează măsurile luate de Comitetul Național pentru Situații de Urgență în contextul pandemiei de COVID-19.

După cum s-a reținut mai sus, interesul procesual, pentru a justifica formularea unei acțiuni, este necesar să fie determinat. Această condiție vizează stabilirea folosului practic ce poate fi realizat de parte în concret în eventualitatea admiterii formei procedurale exercitate.

Curtea de apel a apreciat că interesul procesual al reclamantului în cauză nu este unul determinat, întrucât prin eventuala admitere a acțiunii sale, care vizează constatarea inexistenței hotărârii de înființare a Grupului Tehnico-Științific și a inexistenței regulamentului de organizare și funcționare a acestui Grup, acesta nu obține folosul practic pe care îl urmărește, și anume constatarea nelegalității hotărârilor și măsurilor luate de Comitetul Național pentru Situații de Urgență în gestionarea pandemiei de COVID-19, întrucât legalitatea înființării și funcționării Grupului nu este o condiție de legalitate a acestor hotărâri sau măsuri.

Reclamantul a avut și are posibilitatea de a ataca în mod direct legalitatea măsurilor sau hotărârilor de care este nemulțumit și despre care apreciază că îi vatamă drepturile sau interesele legitime, pentru formularea acțiunii ce face obiectul prezentei cauze neavând, așadar, un interes procesual determinat.

De asemenea, reclamantul nu a dovedit nici că interesul său procesual în promovarea acțiunii este născut și actual, neindicând în concret măsurile și/sau hotărârile CNSU care ar depinde de constatarea inexistenței actelor contestate, limitându-se la a invoca aspecte de ordin general, care țin de procedurile care se urmează și de nocivitatea măsurilor dispuse de CNSU în gestionarea pandemiei de COVID-19, precum și intenția sa ca pe viitor să mai atace astfel de măsuri, dacă se vor lua, în considerarea unei eventuale soluții favorabile în prezentul dosar. Astfel de susțineri nu pot fi primite ca fondate, întrucât tind spre a justifica existența unui interes prin eventualitatea luării pe viitor a unor măsuri nelegale sau atacarea, tot pe viitor, a unor măsuri luate deja.

Prin **încheierea camerei de consiliu din data de 20 octombrie 2022**, instanța a respins cererea reclamantului Secu Cristian Adrian de îndreptare a unei erori materiale din sentința civilă nr. 111/12.09.2022 pronunțată de Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 6228/2/2021.

Înalta Curte constată că prin încheierile și hotărârile atacate, instanța de fond nu a răspuns unor argumente esențiale, invocate în mod explicit de reclamant în susținerea excepțiilor pe care acesta a înțeles să le ridice. Totodată, instanța fondului a nesocotit principii fundamentale ale procesului civil, după cum se va detalia în cele ce urmează.

Astfel, în privința încheierii de ședință din data de 20.06.2022, Înalta Curte constată că judecătorul fondului nu a analizat argumentele invocate de reclamant în sprijinul admisibilității excepției de nelegalitate a Ordinului Ministrului Afacerilor Interne nr. II/5555/11.04.2016. Înalta Curte are în vedere că prin încheierea atacată nu s-a răspuns aserțiunii reclamantului care susține admisibilitatea excepției de nelegalitate din perspectiva jurisprudenței ICCJ referitoare la admisibilitatea sesizărilor formulate în temeiul art. 519 din c.p.c.

text legal ce cuprinde o soluție legislativă similară celei din cuprinsul art. 4 alin. 2 din Legea nr. 554/2004; potrivit acestei jurisprudențe, este admisibilă sesizarea formulată în temeiul art. 519 din c.p.c. și atunci când sunt vizate norme de drept procesual care nu au înrâurire directă asupra fondului, dar care deschid calea soluționării fondului.

În ceea ce privește încheierea de ședință din data de 08.09.2022, Înalta Curte reține că instanța fondului a soluționat excepția lipsei calității de reprezentant a dr. Raed Arafat pentru DSU și, implicit, excepția nulității actelor procedurale efectuate de CNSU, fără a se pronunța asupra unor argumente esențiale invocate de reclamant, prin care acesta susținea următoarele:

- în raport cu prevederile art. I alin. 2 din OUG nr. 1/2014, primul ministru trebuia să îi confere persoanei însărcinate cu conducerea DSU și titulatura de „șef al DSU”, pe lângă desemnarea ca secretar de stat;
- numirea în funcție a dr. Raed Arafat nu putea produce efecte juridice din data de 29.01.2014, întrucât respectiva ordonanță de urgență a fost publicată în Monitorul Oficial la data de 04.02.2014.

Totodată, în privința aceleiași încheieri, Înalta Curte reține că judecătorul fondului nu a răspuns motivului principal pe care reclamantul și-a întemeiat excepția lipsei capacității procesuale de folosință a DSU, respectiv înființarea nelegală a DSU în raport cu prevederile art. 56 alin. 2 c.p.c. conform cărora entitățile fără personalitate juridică pot sta în judecată dacă sunt constituite potrivit legii, reclamantul invocând înființarea DSU de către o autoritate necompetentă (de către Guvern și nu de către MAI) și fără avizul Curții de Conturi. Or, în considerentele încheierii din 08.09.2022, instanța de fond a motivat respingerea excepției lipsei capacității procesuale de folosință exclusiv din perspectiva capacității administrative a DSU, în pofida faptului că reclamantul a arătat în mod explicit că nu susține lipsa acestei capacități.

De asemenea, judecătorul fondului nu a analizat argumentele reclamantului conform cărora trebuie făcută distincție între capacitatea de drept administrativ a DSU și capacitatea de folosință a DSU, în calitate de reprezentant legal al CNSU, ceea ce înseamnă că o entitate de drept public fără personalitate juridică poate sta doar ca pârât într-o acțiune în contencios administrativ, în calitate de emitent al actelor atacate.

În contextul celor expuse, Înalta Curte reține că potrivit art. 425 alin. (1) lit. b) din Noul Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să cuprindă, printre altele, motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază soluția, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților. Rolul principiului motivării hotărârilor judecătorești, consacrat prin acest text legal, este acela de a asigura o bună administrare a justiției și de a face posibil un control judiciar efectiv, motivarea sumară sau confuză echivalând cu nemotivarea.

De asemenea, jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului subliniază rolul pe care motivarea unei hotărâri îl are pentru respectarea art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, în sensul că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă susținerile părților sunt analizate de instanță, aceasta având obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor,

argumentelor și elementelor probatorii (hotărârea din 28.04.2005 în cauza Albina contra României).

În privința sentinței atacate, Înalta Curte apreciază că în mod corect recurentul susține că excepția lipsei sale de interes a fost soluționată în baza altor texte de lege decât cele invocate de autorul excepției, fără a fi pusă în discuție calificarea juridică exactă a acesteia, fiind astfel încălcate prevederile art. 14 alin. 4-6, precum și ale art. 22 alin. 4 și 6 din c.p.c. care reglementează ipostaze ale principiilor contradictorialității și disponibilității.

Înalta Curte are în vedere că judecătorul fondului s-a pronunțat asupra excepției lipsei de interes din perspectiva art. 32 și 33 c.p.c. fără a se pune în discuție acest temei juridic, deși excepția respectivă fusese invocată de CNSU în raport cu prevederile art. 1 și 8 din Legea nr. 554/2004, părțile punând concluzii orale exclusiv din perspectiva acestor din urmă prevederi.

Ca efect al nelegalității sentinței atacate, urmează a se constata și nelegalitatea respingerii cererii de îndreptare a acesteia, în virtutea principiului *accessorium sequitur principalem*.

2.2. Temeiul legal al soluției adoptate în recurs.

Pentru considerentele expuse și reținând că nu s-a intrat în cercetarea fondului, în temeiul art. 496, 497 din Codul de procedură civilă și art. 20 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, Înalta Curte va admite recursurile declarate de Secu Cristian Adrian împotriva încheierilor din 20 iunie 2022, 8 septembrie 2022, sentinței nr. 111/2022 din data de 12 septembrie 2022 și încheierii din ședința camerei de consiliu din data de 20 octombrie 2022, pronunțate de Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal, va casa încheierile și sentința atacate și va trimite cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII, DECIDE:

Respinge excepția lipsei de interes a recursurilor.

Admite recursurile declarate de Secu Cristian Adrian împotriva încheierilor din 20 iunie 2022, 8 septembrie 2022, sentinței nr. 111/2022 din data de 12 septembrie 2022 și încheierii din ședința camerei de consiliu din data de 20 octombrie 2022, pronunțate de Curtea de Apel Brașov – Secția contencios administrativ și fiscal.

Casează încheierile și sentința atacate și trimite cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

Definitivă.

Soluția va fi pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Pronunțată astăzi, 24 aprilie 2024.

Judecător,
M.E. Vladu-Crevon

Judecător,
D.C. Vlad

Judecător,
L. Vișan

**Magistrat-asistent,
M.Trotea**

Red. DCV/2 ex.

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO